

Colònia minera de Sant Josep

Cercs

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: A la zona nord del municipi. Carretera BV-4025 entre els punts km 1 i 2.

Coordenades:

Latitud: 42.18384
Longitud: 1.86174
UTM Est (X): 406003
UTM Nord (Y): 4670815

Classificació

Número de fitxa 08268 - 61
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: la pràctica totalitat dels edificis foren restaurats a finals del segle XX
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: diversos propietaris
Autoria de la fitxa Sara Simon Vilardaga
Data de registre de la fitxa: dc., 16/03/2016 - 01:00

Descripció

De les tres colònies mineres de Cercs la de Sant Josep és la més petita. El seu nom prové de la mina a la qual donava servei.

Estava constituïda únicament per cinc blocs d'habitatges per als miners i les seves famílies, una escola i un parell de safareigs públics. Cal tenir present que els habitatges no tenien aigua corrent (no en van tenir fins les reformes efectuades a partir de l'any 1989) i calia anar a buscar aigua a les fonts i rentar la roba en els safareigs públics. La construcció dels habitatges fou esglaonada seguint el pendent de la muntanya, com formant un amfiteatre, amb tres blocs a la part superior i dos blocs a la part inferior; per sota d'aquests dos últims blocs hi havia el petit edifici que allotjava l'escola. La comunicació entre ells es feia mitjançant camins i pels plans inclinats per on circulaven les vagonetes de carbó.

Els blocs d'habitatges eren de planta allargassada, amb accés exterior mitjançant escales transversals o longitudinals. També eren exteriors les comunes i les carboneres. Les parets són de pedra vista, d'un gruix d'uns 40 cm i estructura de formigó armat, material molt innovador en els anys que es van construir aquests habitatges (1900-1910). Els emmarcaments de portes i finestres estaven fets amb maons. Les teulades eren de doble vessant amb teula àrab sobre llatas i cabirons de fusta.

Els pisos eren petits ja que tenien com a màxim 35 m² amb una estructura molt simple. L'espai més gran l'ocupava la cuina-menjador, equipada amb una cuina econòmica, una pica i un armari de racó, i disposaven de dues o tres habitacions. La comuna era exterior i no tenien aigua corrent.

Observacions:

Les coordenades corresponen a l'edifici d'habitatges que està enmig dels tres que es van construir a la part superior.

Història

Les colònies mineres de Cercs es varen projectar i construir a semblança de les colònies tèxtils construïdes a la conca del Llobregat (entre altres llocs) i a les quals havien de facilitar una part del carbó que s'extreia de la mines de l'Alt Berguedà. Són l'únic exemple que es conserva a Catalunya de colònies mineres.

La colònia minera de Sant Josep es va construir entre els anys 1900 i 1910, a prop de la mina del mateix nom.

A finals de la dècada de 1950 es va tancar la boca-mina de Sant Josep.

Durant la dècada dels anys 1970 la colònia fou abandonada progressivament pels miners que buscaven anar a viure a nuclis urbans amb més serveis i més ben comunicats.

Bibliografia

BOIXADER, A. i SERRA, R. Viure al peu de la mina. Les colònies mineres de Cercs, Cercs i Manresa, Consorci Ruta Minera i Zenobita edicions.

SERRA, R. (1993): "Les colònies mineres de Sant Corneli, Sant Josep i la Consolació (Cercs, Berguedà)", a Treballs de la Societat Catalana de Geografia, número 36, volum VIII, p. 209-225.

SERRA, R. (2005): "Les colònies mineres de Sant Corneli, Sant Josep i la Consolació (Cercs, Berguedà)", a L'Erol, números 86-87, p. 40-44.

